

אַלְעָזָנָת

קֶפֶל מִתּוֹן עֲמָת

כְּרָעָת יְתָה

כט' ל' פ' כ"ז

עפדי ונערך סעודת מפוארת לבזקה, בנו של הצדיק הקדוש, בקשנו המושל. רבינו דוד סרב לבקשותנו של המושל. לא יוכל לאכל עפיך עד אשר תסור לבית אבי ותבקשנו בשמי לסלוח לחתאתך. שמע וצאת המושל ורץ לבית הצדיק רבינו מסעודה. ספר לו את אשר בקשנו בנו רבינו דוד. אבי האוזן לדברי המושל ולאחר שפשים את דבריו אמר לו: 'אנו ידעתינו את חן ערכו של בני הקדושים. יהלום אמתינו הוא. יהלום זוהר שערכו לא יסלא בפי. אמר לו כי בבר נמהח עונני. שב המושל לביתו וספר לרבי דוד שהמתינו בחרדה, את דברי אבי. באשר שמע וצאת מהר לבית אבי ומקפתה הבית זחל על ברקיון עד הגיעו אל אבי. כאשר הגיע לידי הוציא ספין מחלוקו ובבגינים דוממותו תוך שהוא ממיר בבקci. אמר לו: 'הא לך אבא הספין, מוקן אני לילך לשיחיטה אם זהו רצונו'. אבי חבקו בזרועותיו ונשכח, כאשר כל הנאספים מזועזעים מפני שראו עיניהם.

הנער שמע את ספורו של הצדיק וסערת רוחו בברשה את לב אמו ומסרתו של הצדיק. דברי הצדיק חדרו אל לבו והוא החל מתרגם בברci. הצדיק החל מרעיף עלייו דברי נמהה ועדוד. אם תפתייח לשנות את דרכיך אברך בכל מיל דמייט, אמר הצדיק לפער, והוסיפה: עלייך להיות מאשור כל עוד יכול אתה לקיים מצות כבוד אב ואם בשלמות. מازן נתהפר לגמרי אוטו נער אשר כל רואין שבתויה וצינו כי אשרו يولדו.

(מתוך הספר ספר ויהלום - להרב הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט' א)

כבוד אב ואם לבל יוסיף להפשל בה. הצדיק שמע את הבקשה ועיניו נעצבו. דק של דקעה נאה על פניו. בקול חריש, כביכול משפטו הוא לעצמו, אמר: לו היהת לי אמא הרי חייתי נשאה על שכמי וווקד עמה משמה... הצעיר שמע ואת בשרו עשה חドווין חדווין. לאחר רגע קם הליט ראשו בין פפות ידי ופוץ ברכיו מר, תוך שהוא פונה לאמו בבקשת סליחה על הפגיעות שפגעה בה.

לאחר שנרגע קמעה קראו הצדיק לשbeta על ידו וספר לו את הספר הבא בצעירותם. הוא שמש ייחד עם אחיו הקדוש רבי מסעודה ז"א. הי"ד את אביהם הצדיק רבי מסעודה ז"א. באחד המקרים, כאשר אביהם התאונן על אביו פנה אחיו של הצדיק אל אביהם ושאל: מדויע, אבא, הנה כה מתאונן בדברי נשמעה נימה קלה של טרוניה לאביהם הצדיק. או אzo פנה אביהם לרבי דוד ואמר לו: עד לרגע זה היה לי יהלום. בן קדוש

חרישים, כאשר הבנו נראה כאלו מבקש ממשו להניחו לנפשו ואלו האם מתהנתת כי יכנס עמה לתררו של הצדיק הקדוש. בעונש, גוז על עצמו לעזוב את בית אביו למשר שינה שלמה. בכל אוטה העת לא דבר עם איש ולא בא בקהל ונוהג כמו היה בחדרם. כל שעוטויו הצדיק לתפלה וללמוד. כתם השנה שם פעמו לעבר בית מושל העיר. מראה דמותו של הצדיק פשלו רגלו ואף ידיה המרגיעות של אמו לא שפקו את פחדו. רק לאחר שהצדיק הביט בו במבטח רחימאי ובקשו לשbeta, נרגע קמעה והקשיב ביחד עם אמו לדברי המשמש שקרא בקהל את בקשותם: אמו של הנער מבקשת כי הצדיק ישילם את חסרונו על ידי דברי חזק במצות

כבוד אביך ואת אמך למען יארכו ימיך וג' (כ, יא).

בחדר המכינה של הרה"ק הבא סאל ז"ע א ישבו רבים שהמתינו להבאים אל הקדש פנימה לבקש, להתעוזד, ולמצא פרקו ונחמה לאביהם. איש איש ויגנו. איש איש ומוועתקו. בין היושבים קשה היה שלא להבחן אם שישבה לצד בנה ונכר במבט עיניהם כי חרדה נסוכה עליהם. למורות החזיוון הבפוץ בלטו שני המקתינים הילל, בעקב בנה של האשה. על פי מראהו החיצוני היה איןון בן תורה. שערו קגדל, לבושו צעקני, וחווונו אומרת יהירות. כל זה, מבעד למסתה הבתוון העצמי, בולט הנער בחסר מנוחתו וב Surreה המתחוללת לבטה בנטשו פנימה.

האם והבן החליפו מעט לעת משפטים חרישים, כאשר הבנו נראה כאלו מבקש ממשו להניחו לנפשו ואלו האם מתהנתת כי יכנס עמה לתררו של הצדיק הקדוש. בעונם של אביהם לחדרו של הרוב. הנער, רוזע כלו ומפחד, נכנס בהסוס בגד פנימה. מול מראה דמותו של הצדיק פשלו רגלו ואף ידיה המרגיעות של אמו לא שפקו את פחדו. רק לאחר שהצדיק הביט בו במבטח רחימאי ובקשו לשbeta, נרגע קמעה והקשיב ביחד עם אמו של הנער מבקשת כי הצדיק

הידון אלענות - נושא פרסים היכו מזכרות מדירות בפרק זה?

פתרונות החידה - פרשת וירא:

ש. אילו שני אנשים שאלים את ה' אם הוא יהרגו הצדיק בפרק זה?
ת. אבראה שואל את ה': אם הוא יהרגו את הצדיק סודום (בראשית י)
כה. גם אבמאל שואל את ה' אם הוא יהרגו הצדיק (שםהא מתכוון לעצמו על זה שהוא לא נגע בשורה) (בראשית כ, כ).
לעכיזה על זה שהוא לא נגע בשורה) (בראשית כ, כ).

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנהה מעריב בהוצאה "עו" והדר":
פרשת וירא:
ה' אלהו איזין מבית עליית.

פתרונות החידה וכן שם הזוכה, יפורסמוAi"ה בಗליונות הבאים

על סידור מתיבתא מנהה מעריב בהוצאה "עו" והדר".

את הפתרונות יש לשולח אליו עד ליום שני

למספר פקס: 077-470-26-81
או מייל: magdenot@gmail.com

נא לכתוב שם, כתובות מדעית וטלפון.
בראש הדף ציון "עבור הידון לנער".

